

[Bouet.]

sømand, såfremt han tilsidesætter de ved påmønstringen indgåede hyrekontrakter. Det er altså en anden formulering end lovforslagets.

Såvel ministeren som udvalgets medlemmer er imidlertid enige om, at fulgte man forbundets forslag, ville man udvide det område, indenfor hvilket skibsføreren har adgang til at rejse sag med forslag om pålægning af bod, og en sådan ændring ville derfor ikke være i sømandens favør, idet formuleringen af de 9 punkter er en beskyttelse mod vilkårlighed.

Hvad tabet af hyre for indtil 7 dage angår, så findes en tilsvarende bestemmelse i de norske, svenske og finske forslag, og man har på dette som på andre områder ved forhandling med repræsentanter for de andre nordiske lande søgt at få bestemmelserne i det foreliggende lovforslag bragt i overensstemmelse med de nævnte landes forslag.

I den nugældende sømandslov hedder det forøvrigt, at en sømand af skibsføreren kan straffes med tab af hyre fra 1 til 7 dage, så man kan ikke med rette påstå, at lovforslaget i forhold til den gældende lov er en forringelse for de søfarende.

Dertil kommer, at lovforslagets formulering: „tab af hyre for indtil syv dage“, i stedet for: „fra en til syv dage“ i den gældende lov er en forbedring, idet der derved ikke er fastsat noget minimum for bodens størrelse.

Udvalget har iøvrigt detaljeret gennemgået lovforslagets paragraffer og fundet, at der forskellige steder måske var grund til en yderligere tydeliggørelse, men er nøjedes med — efter at have hørt ministerens fortolkning af de forskellige paragraffer — kun at fremføre nogle bemærkninger til forståelsen af §§ 13, 17 og 29.

I § 13, stk. 1, bestemmes, at hvor ikke andet er aftalt, kan hver af parterne opsiges et tjenesteforhold til ophør i dansk havn, som skibet anløber; man kan altså ved aftale fravige hovedreglen; men i samme paragrafs stk. 3 er opsigelsesvarslet for styrmænd, maskinmestre, hovmestre og radiotelegrafister fastsat til 3 måneder og til 7 dage for det øvrige mandskab. Det spørgsmål melder sig da, om denne regel er fravigelig, og ministeren har sluttet sig til den opfattelse, at bestemmelsen kan fraviges, en opfattelse, som er i overensstemmelse med dansk rets almindelige kontraktfrihedsprincip.

§ 17 har følgende ordlyd:

„Hvis myndighederne i en fremmed havn, hvor en sømand skal fratræde,

nægter ham adgang til landet eller betinger hans adgang dertil af en sikkerhed, som han ikke kan stille, er han pligtig at forblive i tjenesten, indtil skibet kommer til en havn, hvor afmønstring kan foregå. Kan det med rimelighed ske, er han også berettiget dertil.“

Denne sidste sætning synes man ikke er helt letforståelig set i forhold til det foranstående, men udvalget fortolker bestemmelsen således — og ministeren slutter sig dertil —, at hvis skibsføreren forlanger, at sømanden skal forblive i tjenesten, har han ret til hyre til nærmeste havn, hvor han kan komme i land, men hvis skibsledelsen af en eller anden grund, f. eks. fordi der allerede er antaget en anden i sømandens sted, måtte vælge ikke at forlange sømandens fortsatte tjeneste, har forslaget for at hjælpe sømanden ud over denne vanskelige situation, tillagt ham en selvstændig, men dog ikke ubetinget ret til at forlange tjenesteforholdet fortsat og dermed at kræve hyre. Skulle det i det enkelte tilfælde ikke findes stemmende med rimelighed at tillægge en sømand ret til hyre, har han som nævnt i kommissionsbetænkningen side 33 ret til som hovedregel vederlagsfrit at blive viderebefordret til nærmeste havn, hvor han kan fratræde.

I henhold til § 29 er skibsføreren, såfremt en sømand dør, pligtig at sørge for hans begravelse, og i folketinget tilføjede man ordene „eller ligbrænding“, samtidig med at man lod 2. punktum udgå. Ministeren og udvalget er enige om, at der på dette område skal gælde de almindelige regler for ligbrænding. Det er dog en selvfølge, at føreren må efterkomme de regler, der i vedkommende, navnlig tropiske, lande måtte gælde om almindelig tvungen ligbrænding, ligesom han efter omstændighederne må vælge en fra de sædvanlige former afvigende begravelsesmåde.

Udvalget slutter sig iøvrigt til folketingsudvalgets henstilling til regeringen om at overveje at foretage den nødvendige ændring i funktionærlovens § 1, så at de søfarendes funktionærorganisationer kommer ind under denne lovs §§ 10—14 vedrørende funktionærernes forhandlingsret.

Med disse bemærkninger skal jeg på hele udvalgets vegne anbefale det foreliggende forslag til sømandslov og forslaget til lov om ændringer i søloven til vedtagelse uforandret.

Da jeg nu er i gang med at tale om søfartsforhold, vil jeg gerne sige et par ord og give et godt råd til et medlem af det andet høje ting, som efter min mening er kommet i en lignende situation som en sejsports-